

Asreti me të vëllain Ismetin dhe djalin e vëllait të tyre, Arsimin, ishin pjesëtarë të brigadës së UÇK-së *Vërrini*. Detyra e Asretit ishte që të furnizonte me barna spitalin e UÇK-së në Ljubiqevë/Ljubičevo, përdërisa Arsimi dhe i ati ndihmonin në shërimin e pacientëve. Gjatë betejës ndërmjet forcave të UÇK-së dhe atyre serbe më 1.09.1998, ata në shtëpinë e vet, në *Rrugën e Zveçanit*, në **Prizren** [lagja *Tuzsus/Tusus*], i strehonin personat që largoheshin nga zona e konfliktit. Në datën **7.09.1998**, pas orës 20:00, pranë shtëpisë së familjes Poniku erdhi një grup prej katër burrash të maskuar. Trokitën në kapi. Kur Asreti u hapi derën e kapisë, ata kanë shtënë mbi të dhe e kanë plagosur. Pastaj, hapën zjarr drejt Arsimi, i cili në ato çaste, po ashtu, doli nga shtëpia. Arsimi gjeti vdekjen në vend. Burrat e maskuar e kanë marrë Asretin e plagosur dhe e kanë çuar në drejtim të panjohur. Një ditë më vonë, një komshi u lajmëroi familjarëve se trupin e pajetë të Asretit e kishin gjetur te varrezat myslimane. Në trup i kishte më tepër se 20 vrime nga plumbat, ndërkaq veshin e djathtë e kishte të këputur. Familjarët i kanë varrosur Asretin dhe Arsimin më 8.09.1998 në varrezat e qytetit. Pas lufte, më 15.09.1999, mbetjet mortore të Asretit dhe Arsimi u rivarrosën në Varrezat e Dëshmorëve të Luftës në Landovicë/Landovica. Pas lufte, rruga në të cilën jeton familja Poniku u emërtua sipas emrit të Arsimi.

Burimet: deklarata S.P, FDH-32449; deklarata S.P, FDH-9261; USCG KGDH, *Regjistri...*, FDH-8817; SMIP, *Teroristički...*, III, 140, 912; J. Martinsen, *Regjistri...*, FDH-26092.

Xhevat (Ajet) Lleshi

(21.06.1969, shqiptar nga Kishaj, komuna Gjinaj [Shqipëri], bujk, dy fëmijë)

Nga mesi i vitit 1997, Xhevati me vëllezërit Lahun dhe Rizanin i bartnin armatimet në Kosovë. Armatimet arrinin me kamion te shtëpitë e tyre, ndërkaq më pas vëllezërit Lleshi i ngarkonin ato në gomarë dhe i bartnin përmes maleve në Kosovë. Në datën **9.09.1998**, Xhevati u nis me vëllain e bashkëshortes, Besmir Xhibixhia. Në

territorin e fshatit **Goruzhup/Goružup**, në vendin e quajtur *Rrasat e Kuqe/Crveni kamen*, Xhevati ka shkelur mbi minë, e cila ia këputi të dy këmbët. Ka mbetur i shtrirë në tokë, ndërkaq Besmiri, i cili ishte i dëmtuar lehtë, u nis në shtëpi për të kërkuar ndihmë. Lahu me miqtë u nisën për t'i ndihmuar të vëllait. Kur arritën, e gjetën Xhevatin të vdekur. Në dorë e mbante revolen me të cilën kishte kryer vetëvrasje duke shtënë në fytnin e vet. Pranë tij gjendshin armatimet, me të cilat kishte kaluar matanë kufirit. Familjarët e kanë varrosur Xhevatin në varrezat e fshatit Kishaj.

Burimet: deklarata Z.LI, FDH-40649; J. Osmani, *Krimet...*, II, 467.

Betim (Xhemajl) Xhemaj

(3.05.1984, shqiptar nga Leskoveci/Leskovec, komuna e Prizrenit/Prizren, nxënës)

Behar (Mejdin) Xhemaj

(3.12.1985, shqiptar nga Leskoveci/Leskovec, komuna e Prizrenit/Prizren, nxënës)

Hashim (Enver) Krasniqi

(1987, shqiptar Leskoveci/Leskovec, komuna e Prizrenit/Prizren, nxënës)

Pas përfundimit të ofensivës së forcave serbe në fillim të muajit shtator, në Leskovec kanë mbetur shumë granata të pashpërthyer dhe armatim të shkapërderdhur. Në datën **19.09.1998**, ushtarët e UÇK-së ishin duke i mbledhur minat dhe armatimet e shkapërderdhura në rajonin e fshatit. Hashimi, Betimi, Behari me të vëllain e vogël dhe dy djem të tjerë ishin duke lozur në hyrje të fshatit. Atje e gjetën një granatë të pashpërthyer. E morën dhe u nisën për ta dorëzuar te ushtarët e UÇK-së. U ndalën te vendi i quajtur *Kodra e Livanit/Levanov breg [Leskovec]* për të pushuar. Granata u ra prej duarve dhe eksplodoi. Në vend kanë mbetur të vdekur Behari dhe Betimi, përdërisa Hashimi u plagos rëndë. Tre fëmijët e tjerë i morën plagët e lehta. Banorët e bartën menjëherë Hashimin e plagosur në spital, por ai ndërroi jetë në rrugë e sipër. Po atë ditë, familjarët i kanë varrosur Beharin, Betimin dhe Hashimin në varrezat e fshatit të Leskovecit/Leskovec.